

Josh Rogers: les últimes hores a Lloret, el taxista i la pista de l'escort

+ Notícies | 02-09-2026 | 10:47

Josh Rogers

No és difícil trobar-lo, ja que a Lloret tothom el coneix. I no només els locals. Des de fa anys, el prestigi i el boca-orella han fet que nombrosos turistes contractin els seus serveis de taxista perquè els guiï per la nit de Lloret.

Demana que no es publiqui el seu nom, només les seves inicials: WF. Assegura que el contacten a través de les xarxes socials, recomanat per altres turistes, o perquè són persones que repeteixen les vacances any rere any a Lloret i tornen a buscar-lo. «Si aparegués relacionat amb el cas Josh Rogers, la meua quota de clientela podria sortir perjudicada», assegura. Ell coneix la nit, els locals i, sobretot, coneix els turistes que arriben buscant alguna cosa més que un simple trajecte en taxi.

WF explica que, des del principi de la investigació pel cas Rogers, ha intentat col·laborar amb la família, tot i que reconeix que, amb el pas dels mesos, la relació es va deteriorar i que les seves declaracions van acabar sent qüestionades per l'entorn de Josh. WF va ser una de les persones que va veure amb vida per última vegada el jove britànic abans de la seva mort, quan el va recollir a l'aeroport de Barcelona-el Prat la nit del 19 de setembre de 2025.

Josh havia viatjat sol a Lloret de Mar per passar uns dies de vacances a la Costa Brava. Havia reservat taula per a l'endemà en un bar per veure jugar el seu equip, el Wolverhampton Wanderers.

«Venia sol, i això és una cosa estranya en els joves de la seva edat, perquè normalment venen en grup. Per això li vaig fer un preu especial per portar-lo a l'hotel. Per als joves surt a compte pagar el taxi entre diversos», explica el taxista. Segons el seu relat, Josh ja havia contactat amb ell mesos abans, recomanat per altres persones. «Jo no sé què els explica la gent. Però molts turistes venen a mi buscant no només que els porti, sinó que els ensenyi la nit de Lloret i tot el que això comporta:

sexe, drogues i un llarg etcètera».

El taxista va recollir Josh cap a les 22.30 hores a l'aeroport de Barcelona-el Prat. Durant el trajecte cap a Lloret van fer una parada perquè pogués comprar menjar i, passada la mitjanit, Josh va arribar a l'hotel Bluesea Montevista Hawai. Fins aquí, la versió coincideix amb la reconstrucció publicada sobre aquella nit.

Però hi ha un detall que no va aparèixer en el primer relat que el taxista va donar a la policia. Josh li hauria preguntat durant el trajecte si podia aconseguir-li cocaïna. El conductor assegura que es va limitar a indicar-li una zona on podia trobar venedors, que el va portar fins allà i que va esperar que fes la transacció. Després, segons la seva versió, va deixar Josh a l'hotel i no el va tornar a veure.

El principi del misteri

La nit, però, encara no havia acabat per a Josh. Tot el contrari, tot just començava. A les 00.57 hores havia enviat a la família fotografies i havia gravat un vídeo somrient mentre ensenyava l'habitació. Va ser durant aquella matinada quan va començar a fer contactes que avui resulten rellevants.

Segons el taxista, Josh el va contactar per demanar-li que sortissin junts a divertir-se. WF li va dir que aquella nit treballava. Segons el registre telefònic, el va trucar diverses vegades més. «Volia festa, però jo no podia, així que primer li vaig recomanar un lloc de Blanes, l'Eròtica Costa Brava. Després, com que insistia, li vaig passar el telèfon d'una escort».

La pista de l'escort, de moment, no ha portat enlloc. Tot i que el número de telèfon apareix entre les trucades, no hi ha constància pública que arribés a trobar-se amb ella. També apareix en la reconstrucció un número de telèfon espanyol amb el qual Josh va intercanviar missatges i la identitat del titular del qual, segons la família, continua sense aclarir-se.

El que va passar aquella nit a partir d'aleshores és un misteri. Un embolic de drogues? Un embolic amb una escort? Al matí, Josh va escriure a Stu, la parella de la seva mare, un missatge que ha quedat registrat en la investigació: «Mate, I've f***ed up good and proper.» («L'he liat moltíssim», es podria traduir).

A les 12.23 hores del 20 de setembre, les càmeres de l'hotel van registrar Josh sortint de l'edifici. Va prendre una direcció que no era l'habitual per anar cap a la platja o cap al centre, sinó cap a una zona pròxima al lloc on, dies després, apareixeria el seu cos.

Josh no va arribar mai al bar on tenia previst veure el partit. Segons la seva família, Josh patia Charcot-Marie-Tooth, una malaltia neurològica que afectava la seva mobilitat i li dificultava caminar amb normalitat, per la qual cosa no tenia sentit que pugés la costa en direcció a la muntanya.

El desenllaç

El 23 de setembre, tres dies després de la seva desaparició, un ciutadà va trobar el seu cos en una zona boscosa de Lloret de Mar, a l'entorn de Roca Grossa/Turó de Lloret, a uns vint minuts a peu de l'hotel. No duia a sobre el telèfon, la targeta bancària ni els 600 euros que, segons la investigació, tenia quan va sortir de l'hotel.

Els primers resultats de la investigació van descartar indicis evidents de violència o criminalitat. Segons la informació de l'informe forense, la investigació policial va apuntar a una combinació de cocaïna i alcohol, juntament amb una possible vulnerabilitat cardíaca prèvia.

Per què Josh va acabar en una zona boscosa sense cap interès turístic? Com hi va arribar tenint problemes de mobilitat? Què va passar amb el seu telèfon, la seva targeta i els diners? Qui hi havia darrere del número espanyol amb què havia contactat? Per què va escriure que l'havia «liat»? I, sobretot, què va passar entre les 12.23 hores, quan va sortir de l'hotel, i el moment de la seva mort? Quina part del seu relat el taxista continua sense explicar i per què la dona que va ser recomanada a Josh com a escort no ha pogut ser localitzada mai per la policia? Totes són preguntes que continuen obertes.

Autor: [Matías Crowder](#)